Krátká paměť - Žamboši

Babičko, vyprávěj mi jaký byl tehdy v zimě Terezín
Rád bych si vzpomněl na tvé vzpomínky, bil se s jednou herezí
Dějiny koncentračních táborů, ty prapory smrti nám tu někteří bělí
Tak přijď za mnou na kus řeči do snu, můj stříbrovlasý anděli

Nevíš-li čím to vlastně začít, začni třeba etapou
V níž branou tvé Rožnovské Tesly vedlo si tě Gestapo
Řekni jak dýchá se v té hodině, kdy ti strach v mačkách do hrudi skočí
a děda je bledý jako stěna z bezmoci z očí do očí

Jsem zas tím klukem u tvé postele, když mluvíš ani nedutám
Z Pankráce jedno zimní ráno na korbě s tebou jedu tam
Jedu tam kde se s lidstvím nemazlí, a bojím se s tebou o vlastní život
Proč zdá se nám být zlo tolik vzdálené vždy, když není ?na živo??

Říkáš mi jak se dělal Mikuláš pro smích čertů z Berlína
A kolik měl ve vousech tvé bolesti, jak šel a klepal berlí na (cely)
Vzpomínky na to se mi poztrácely, tak pomoz mi vzpomenout, jen ať mě to bolí
Jsem si tu jistý vlastní svobodou, jak ptáky strašák na poli

Čistá a v euforii z míru co po azbuce voníval
Nesla jsi hrdá rudý prapor, když nad hlavou všech lidí vlál
Teprve na smrtelné posteli, v křiku svých tajných pochyb a bolů
Řeklas mi: ?Všechno zlé je v lidech, ne v záři jejich symbolů.?

Kdo ví čí knírek na nás čeká někde v tomhle století
A jestli k nám z knížek dějepisů varování doletí
Hýčkám si proto tvoje vzpomínky, pro případ, že bych snad zapomněl věřit
Na čerty, na pekelné kotle i na to šedé pápěří

Babičko, vyprávěj mi jaký byl tehdy v zimě Terezín
Rád bych si vzpomněl na tvé vzpomínky, bil se s jednou herezí
Dějiny koncentračních táborů, ty prapory smrti nám tu někteří bělí
Tak přijď za mnou na kus řeči do snu, můj stříbrovlasý anděli